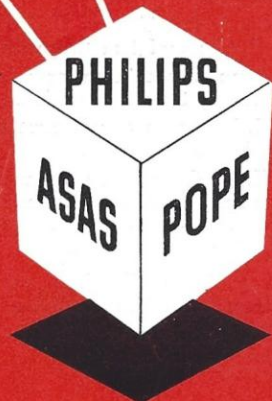

PAPESKEN

Personaleblad för

DECEMBER 1949 • 3. ÅRGANG • NR. 12

PERSONALE

PHILIPS: **Ansættelser:**

25. novbr. 1949 Hans Erik Christiansen, kaldet Eriksen, assistent service admstr.

FINAX:

28. novbr. 1949 fru Edith Ulk.

PHILIPS: **Fratrædelser:**

31. dechr. 1949 assistent Frans Roemer, L.K.

ASAS:

5. dechr. 1949 Kai Nøhr, indenbys ekspedition.

31. dechr. 1949 Mogens Ortved, neon tegnestue.

31. dechr. 1949 Gerda Albrechtsen, reklameafdelingen.

PHILIPS: **Bryllup:**

Den 3. december 1949 har lagerforvalter, frk. Inge Jørgensen, Aalborg, holdt bryllup med toldbetjent P. E. Jensen.

Den 18. december 1949 holder assistent, frk. Aase Petersen (H.B.) bryllup med kontorassistent Alf Bye.

Herr Therkild Burkal, service afdelingen, holder den 27. december 1949 bryllup med frk. Frida Hansen i Røde Kro kirke.

ASAS:

Den 22. dechr. vieses i Oslo Poul Petersen, montering, til frk. Else Ingebjørg Moe.

Udnævnelser pr. 1. januar 1950

PHILIPS:

Cand. jur. Torben U. Smith er udnævnt til salgschef i modtagerafdelingen.

Allan Frederiksen er udnævnt til fuldmægtig i modtagerafdelingen.

K. Kanstrup er udnævnt til fuldmægtig i reklameafdelingen.

H. Rud Jeppesen er udnævnt til fuldmægtig i reklameafdelingen.

Ingeniør E. D. Voss er udnævnt til salgschef i lampeafdelingen.

Ingeniør J. Krogh er udnævnt til afdelingschef i lampeafdelingen.

B. Matthissen er udnævnt til disponent i lampeafdelingen.

Carl Zachariassen er udnævnt til værkførerassistent i serviceafdelingen.

John Stockbridge er udnævnt til prøvemester i serviceafdelingen.

P. Allan er udnævnt til overassistent (Industri, måleapp., kemisk).

Ove Beyer er udnævnt til overekspedient (komm. lager).

FABRIKEN:

Ejnar Ravn konstitueres som mester i underdelsafdelingen.

Svend Aage Christensen udnævnes til mester i apparatfabriken (modtagerafdelingen).

Forflytninger:

Børge Larsen er forflyttet fra smapp til Pope.

Ingeniør E. Bloch er forflyttet fra forstærkerafd. til Pope salgssafd.

Overassistent Sv. E. Ystrøm er forflyttet fra serviceafd. til smapp.

Ekspedient Jørgen Petersen, forstærkerafd., er blevet overflyttet til service afd. som assistent.

Overassistent S. Schou er forflyttet fra serviceafd. til afd. L.K.

Ekspedient Vagn Møller er forflyttet fra service lager til service adm. kontor som assistent.

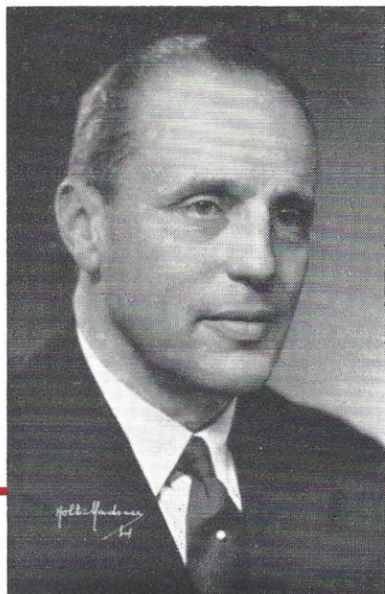
BERIGTIGELSE

Vi er blevet anmodet om at berigtige den i forrige PAP-række givne meddelelse fra personaleforeningen vedrørende ferierejsen til Eindhoven for så vidt angår oplysningen om direktionens støtte samt feriedeling.

Rejsen og de hermed forbundne udgifter må stå helt for deltagerens egen regning, medens PAP vil påtage sig det praktiske arrangement. Direktionen vil give moralsk støtte til en henvendelse fra PAP til Eindhoven om forevisning af fabrikerne.

Med hensyn til en deling af ferien må dette forstås sådan, at en deling af ferie kun kan indrømmes medarbejdere, som er berettiget til mere end 12 dages sommerferie, og da således at de 12 dage (med omsluttende søndage) holdes samlet.

Direktør N. B. Sommerfeldt

T det sidste julenummer af PAP forsøgte jeg at gøre det klart for enhver, at 1949 ville blive et meget vanskeligt år at komme igennem. Dette har i det store og hele desværre vist sig at være tilfældet, idet vi har haft mange vanskeligheder at kæmpe med og fremdeles vil få det, men derfor er der ingen af os, der på nogen måde taber modet — jeg vil næsten sige tværtimod, thi i hvert menneske er der heldigvis nedfældet en stor portion optimisme, og den er vi også i besiddelse af.

Men at kampen kan blive hård, det må vi indstille os på, og derfor opfordrer jeg hver enkelt medarbejder til at sætte hele sin kraft og al sin viljestyrke ind på, at selv det mindste hjul i det store maskineri ikke svigter.

Jeg takker alle medarbejderne for det gode samarbejde i 1949 og ønsker Dem en rigtig glædelig jul og på godt gensyn i 1950.

København i december 1949.

INGENIØR

Frits Philips

I DANMARK

Ingeniør Frits Philips har som bekendt lige været på en lille visit i Danmark. Programmet for ingeniør Philips' besøg var meget koncentreret — men der blev dog tid til en omfattende rundtur i vore nye lokaler og en lille sammenkomst hvor ingeniør Philips hilste på en mindre kreds af koncernens medarbejdere. Direktør Sommerfeldt udtalte ved denne lejlighed de danske selskabers glæde ved at se ingeniør Philips i København og ved samtidig at kunne fremvise vore nye lokaler — som vi var sikre på ville danne en praktisk og smuk ramme om koncernens arbejde mange år frem i tiden.

Vi har hele tiden gået med ønsket om et interview til PAP-æskeri i baglommen, men mon der bliver tid til det?

Vi fremkommer med vor anmodning, den bliver prompte besvaret. „Ja, med fornøjelse!“ men lad os finde en stille krog, hvor vi kan tale i fred og ro. Nå, hvad har De at spørge om — fyr løs“.

„Når man sidder i hjertet af en verdenskoncern som PHILIPS — hvilke tanker gør man sig så om virkningerne af devalueringen på koncernens virksomhed — taget som en helhed?“

„Det er jo lidt tidligt at udtale sig herom, men i det store og hele kan jeg udtale, som mit personlige synspunkt, at jeg ikke er så bange for en inflationistisk udvikling. — Mange varer vil selvfølgelig stige — lev-

nedsmidlerne også, — men jeg tror at den stadig stigende konkurrence — som vi jo selv mærker hver dag — vil medvirke og for størstedelen ophæve tendensen til prisstigning“.

„Vi kender Eindhovens — og specielt Deres egen store interesse for sociale velfærdsforanstaltninger overfor personalet i de Philips'ke virksomheder. Efter at PHILIPS nu i en årrække har arbejdet efter disse principper — hvilke erfaringer har man da høstet — dels fra et forretningsmæssigt synspunkt og dels ud fra rene humanistiske synspunkter?“

„Hovedformålet med alle disse foranstaltninger er, i så høj grad som det er muligt, at skabe sikkerhedsfølelse og frihed for frygt. Med dette formål for øje har vi jo indført pensions- og forsikringsordninger, lægeundersøgelser og meget andet. — Det vi kæmper hårdest mod er frygtfølelsen og dårlige nerver. Her ligger en stor mission for alle de mennesker, der har en ledende stilling — og dette kan jeg ikke fremhæve stærkt nok. Det gælder for dem at opbygge en atmosfære af gensidig tillid, og hos sig selv at opdyrke interessen for mennesket i arbejderen eller funktionæren, der er under hans ledelse — således at denne undertiden også føler trang til at komme til ham med de sorger og bekymringer han eller hun trækkes med — det er som oftest så små ting, der skal til: Et „god morgen“ hver dag — om det så skal siges 100 gange — et smil, et venligt ord eller en håndsrækning på rette sted, og sidst men ikke mindst en *anerkendelse for godt udført arbejde*. — Hvis et menneske er på vej til at miste sin selvtillid vil denne kunne genopbygges herigennem og hæmninger og bremses på arbejdsydelsen

formindskes. — Tro mig — disse små ting er mere værd end *alverdens velværdsforanstaltninger*“.

„De siger „små ting“ — mener De hermed også, at de er lette at udføre mr. Philips?“

„Så absolut-nej. Menneskene er forskelligt udstyret med evnen til det, men selv de med det dårligste talent — kan og *har pligt til* at opøve den gennem daglig træning. Det er ofte uhyre vanskeligt at tage sig sammen til det, når man sidder midt i dagens travlhed og anspændelse.—

En ting ønsker jeg at pointere: Denne indstilling må selvfølgelig ikke forveksles med misforstået blødhed. Man må samtidig være alvorligt saglig — og ikke at undlade at kritisere. Kritik bragt frem i denne ånd virker langt bedre end fortællelse under indflydelse af misforstået blødhed og overbærenhed“.

„At disse synspunkter menneskeligt set er rigtige — vil sikkert de fleste anerkende — men er de også forretningsmæssigt fordelagtige?“

„Der foreligger fra store amerikanske og engelske firmaer indgående undersøgelser heraf — der ligger ganske på linie med de erfaringer vi har høstet både på kontorerne og i fabrikerne: At det giver decideret større Effektivitet“.

„Finder der ikke ofte misbrug sted af denne mere humane indstilling?“

„Ikke ofte, men selvfølgelig findes der dårlige elementer, der gør hvad de kan for at nedbryde det tillidsforhold man stræber efter at bygge op“.

„Har PHILIPS interesse for disse problemer betydet noget for firmaets renommé udadtil?“

„Gennem årene er det gradvis lykkedes at bibringe folk den overbevisning, at et menneske, der er ansat hos PHILIPS arbejder et godt sted og under gode arbejdsforhold“.

„Jeg har tit tænkt på, at det må være mærkeligt, når man rejser rundt omkring i verden — at se sit eget navn smækket op overalt i lysreklamer, skilte, films o.s.v. — glemmer man efterhånden ikke, at det er ens eget navn?“

„Jo det gør man faktisk. Jeg identificerer navnet med selskabet — som jeg selvfølgelig er stolt over at tilhøre — husk jeg er vokset op med selskabet fra jeg var en lille dreng“.

„Men nu kommer vi vist til at stoppe, men da jeg forstår, at dette interview er til Deres julenummer, beder jeg Dem viderebringe mine hjerteligste juleønsker til hele personalet“.

Til slut holder ingeniør Philips en lille afskedstale:

„Det har været mig en stor glæde at se de nye, store og smukke lokaler — som ganske sikkert også har været dyre. Jeg husker tydeligt de trange lokaler i Krystalgade — jeg havde altid indtryk af, at De alle havde frygtelig travlt. I store lokaler er det altid vanskeligere at forestille sig, at der arbejdes ligeså hårdt — det går ligesom mere stille af, men at De *har* travlt — det ved jeg. Praktiske og smukke omgivelser giver inspiration — og det er meget vigtigt; at lokalerne også har været dyre — ja det får som regel folk af den rigtige støbning til at slide ekstra hårdt i det for hurtigst muligt at få tjent ind hvad det har kostet. Jeg er klar over, at det på mange måder er en vanskelig tid, De arbejder i, hvor alt ikke går som det kunne ønskes. Vanskelige perioder har også vi haft i Holland, men vi er altid kommet igennem. Til slut vil jeg ønske en god og lykkelig fremtid for firmaet og alle, der arbejder her, samt for deres hjem — og så på gensyn“.

Med et stort smil vinker mr. Philips farvel idet han tager af sted til nye møder og arrangementer.

De tanker han har udtrykt giver stof til megen eftertanke — og een ting er sikker: at de der har haft lejlighed til at træffe ingeniør Frits Philips — omend kun for en kort bemærkning — er klar over, at her er et eksempel på en mand, der selv evner i praksis at gennemføre de teorier han kæmper så varmt for.

M Bjørn.

PHILIGRAN

Det kan nås endnu - - -

Ferielotteriet er i fuld sving, og inden længe foretages trækningen, der omfatter følgende præmier:

3 à 400 kr.

2 à 300 kr.

2 à 200 kr.

Kontingentet er 2 kr. pr. måned, og lotteriet løber fra marts til marts. Medlemmerne har indtil dato indbetalt 18 kr., og der resterer således 6 kroner. Såfremt De kunne tænke Dem at deltage, får De ved at indbetale de 20 kr. på en gang og de 6 kr. i månedlige rater à 2 kr. samme chance ved præmieuddelingen som de øvrige medlemmer. Tænk

over det. Beslutter De Dem til at være med, kan sagen ordnes ved henvendelse til E. Bindner, lokal 445.

Den må høres for at tros!

En af koncernens repræsentanter har en egen og forøvrigt meget charmerende måde at forvalte det bekendte „danske grin“ på og er som følge heraf meget afholdt af sine kunder. En af de andre sælgere har dog muligvis følt sig en smule brøstholden over den andens kraftige lunger, idet han forleden fremkom med følgende udtalelse: „Ja, ja, kunderne kan jo vældigt godt lide hans „smil“, når han kommer, men når han også griner, når han går, så tror de, han har taget dem i skægget“.

3 mand i en båd

Peter Jørgensen på Vesterbrolageret ringer af og til og fortæller om sine bedrifter som lystfisker. Hans beretninger er meget farverige, men vi tror, naturligvis hvert ord han siger. Forleden morgen var han der igen.

— Jeg kommer lige fra Snekkersten, jeg har været ude at fiske i Øresund. Vi gik ud — tre mand i en lille båd — i går eftermiddags, sagde han.

— Nå, gav det noget?

— Om det gjorde! Vi brugte selvfølgelig bundpilke, og da torskene formelig stod i stimer for at få lov til at nappe, havde vi i løbet af et par timer hevet så mange hundrede pund ombord, at vandspejlet var sunket et par centimeter, men så var båden også ved at synke. Vi fik den imidlertid vrikket ind til land og solgte straks 300 pund torsk til en fisker, der kom forbi.

— Tog De så ud igen?

— Nej, så gik vi f... til frokost!

Idekassen

De fleste af os husker sikkert fra indflytningen i Industrigården direktør N. B. Sommerfeldts udtalelse om, at resten af 1949 nok ville hengå, før vi var kommet endelig i orden. Direktørens anelser slog til. En af de sidste installationer, der er foretaget, er ophængningen af „IDEKASSEN“ i frokoststuen.

Ikke mindst af hensyn til nyankomne medarbejdere kan det være praktisk lige at minde om hensigten med „Idekassen“. Da ledelsen i så stort et selskab som vort selvsagt ikke kan være allestedsnærværende og følge med i

alle detaljer — uden derfor at være mindre interesseret i disse — er det hensigten gennem „Idekassen“ at indsamle alle de gode ideer, vort talstærke personale sikkert går og gemmer på. Det kan være forslag til forenkling af arbejdsgangen, nye produktionsemner eller forbedringer af bestående produktion. Studer Deres job og kom med ideen. Forslaget, der bedes indgivet skriftligt, må være vel underbygget.

De forslag, der eventuelt tages i brug af firmaet, vil blive præmieret efter en størrelsesorden, der i hvert enkelt tilfælde vil afhænge af forbedringens betydning. Forslagets anvendelighed afgøres af direktionen, medens præmiens størrelse fastsættes af direktionen og PAP's bestyrelse i forening.

Det skal i denne forbindelse pointeres, at der selvfølgelig ikke vil finde præmiering sted af forslag til forbedringer, som med rimelighed må kunne forventes fremsat af forslagsstilleren som følge af den stilling, han eller hun indtager. Alle forslag må være underskrevet med navn og afdeling.

Værs'go', så er ordet Deres!

— Det er så skæg at barbere sig med Philishave. Det gør jeg og min far hver morgen, sagde Fischer jun., da vi forleden besøgte ham for at få forevist den Shaver, han selv har lavet.

SIGHT-SEEING

i Den Hellige Stad

Under mit ophold i Palæstina, hvor jeg gjorde tjeneste som soldat i den engelske hær, foretog jeg sammen med en del kammerater en tur til Den Hellige Stad. Vi startede en morgen med bil til Jerusalem, hvor vi skulle møde regimentets feltpræst, der havde lovet at være guide. Sent samme aften nåede vi frem til Jerusalem, hvor vi ifølge aftale med feltpræsten tog ind på et hotel, der hed „St. Andrews“. Her fik vi anvist nogle store lyse værelser med kæmpesenge, der havde dejlige rene lagener, hvilket jo var en sjældenhed for os, der ellers lå i tæpper. Vi lå 4 mand i hvert værelse. Udenfor var der store balkoner med udsigt over hele Jerusalem.

Næste morgen betalte vi for opholdet. Det blev ialt 520 mils, hvilket svarer til kr. 10,40. Efter et måltid mad og efter at have fået forelagt dagens program af præsten, gik vi ud i byen.

Det første besøg gjaldt „det gamle Jerusalem“ — jødekvartret — med alle dets gyder og forretninger, som vi skulle passere, inden vi nåede grædemuren, der i dag står nøjagtig som for 2000 år siden. Det var meget mærkværdigt at se, hvordan pilgrimmene og den lokale befolkning gik frem og kyssede muren, althens de grædende opsendte lidenskabelige bønner. Vi så på hinanden, men ingen af os sagde noget — og der var heller ingen, der trak på smilebåndet. Jeg tror, at vi allesammen følte os lidt heklemt, fordi vi måbende stod og betragtede disse mennesker, som man iagttager et butiksvindue.

Vi gik stille tilbage til vognen, der stod og ventede på at føre os til Bethlehem. Turen varede et kvarter, og vi opsøgte først kirken „St. Virgin“, som er bygget over „herberget“, hvor Jesusbarnet blev født. Vi gik igennem en lille lav dør, og kom ind i skibet, hvor vi opdagede nogle lemme i gul-

vet. Vi fik lov til at lukke dem op og opdagede da et meget smukt og velbevaret mosaikgulv — det eneste, der var tilbage af selve herberget. Efter at have set alteret gik vi ned ad nogle trapper og kom ind i den grotte, der var rejst over det sted, hvor Jesusbarnet blev født. I grottens venstre side lå krybben, hvor Jesusbarnet blev lagt, og tilhøjre herfor var der bygget noget, som lignede en kamin. Indeni den var der i gulvet anbragt en Bethlehemsstjerne i sølv, netop på det sted, hvor Jesus blev født. Hele „kaminen“ var smukt pyntet med

Juleklokken i Bethlehemskirken.

Via Dolorosa

sølvlamper, smykker og kostbare tæpper. Det så vældig godt ud, ja det kriblede ligefrem i fingrene. I grotten rådede en stille højtidelig stemning, der yderligere blev understreget, da feltpræsten knælede ned og bad en kort bøn.

Vi forlod kirken af en bagudgang, der førte ud til en smal sti, som vi fulgte indtil vi kom til det sted, hvor „hyrderne på marken“ havde opholdt sig ved Jesu fødsel. Vi havde en god udsigt herfra og kunne blandt andet se „juleklokken“ i Bethlehemskirkenes tårn og „Det Døde Hav“, som lå ca. 50 km borte.

Da vi kom tilbage til vognen var mørket ved at falde på, og vi tog ind til byen, hvor vi købte souvenirs og forskellige andre ting. Om aftenen kunne vi gøre, hvad vi ville, men da der især efter mørkets frembrud var uroligheder og skyderi i byen, blev det os tilrådet at blive på hotellet. Vi kunne dog ikke dy os, men gik ud for at se Jerusalem „by night“. Vi fik det imidlertid snart lidt for hedt og vendte om. Lidt frugt nåede vi dog at købe. På hjemvejen fandt vi en restaurant, hvor man kunne få en god gammel dansk Hof. Den smagte vel nok hjemligt.

Her vil jeg lige indskyde, at Danmark er mere omtalt i Palæstina end man umiddel-

bart tror, og at Danskernes indsats under krigen er almindelig kendt.

Da vi kom hjem på hotellet, gik vi straks til køjs, og gjorde os det rigtigt behageligt med bananer o.s.v., mens vi nød de gode senge.

Næste dags morgen var vi tidligt på benene. Vi startede til fods og gik først ud til Oliebjerget, som vi besteg. Da vi kom op på toppen, fortalte præsten spredte træk fra Jesu færd, og ellers nød vi den herlige udsigt over Jerusalem. Da vi kom ned igen, gik vi ind i „Alle Nationers Kirke“, der er bygget i Gethsemane Have. Det er en meget smuk kirke, som forøvrigt er bygget af 14 nationer i fællesskab. I kirkenes loft er der en kuppel for hver nation. Kirken er bygget sådan, at den sten hvorpå Jesus knælede og bad om styrke til at stå korsfæstelsen igennem, ligger i et lille indelukke i gulvet foran alteret. Iøvrigt var kirken så kostbart indrettet, at den næsten virkede luksuriøs.

I det gamle Jerusalem besøgte vi det hus, hvor Jesus blev dømt af Pilatus. Det var udsmykket med en mængde malerier med motiver fra korsfæstelsen. Da vi forlod huset, gik vi ad Via Dolorosa — den gade som Jesus måtte gennemvandre med korset — ud til Golgatha, hvor der er bygget en kirke. Da vi kom ind i kirken, så vi, at gulvet var gennembrudt, således at man kunne se den klippe, hvorpå korset havde stået. Selve stedet var mærket med en sølvstjerne, der var lagt ned i den fordybning, korsets fod havde dannet.

Midt i det kæmpemæssige kirkerum så vi Jesu grav, der bestod af en hel lille bygning, delt i to rum. I det første fandtes et stykke af den sten, som væltede, da Han genopstod. Det næste rum var smykket med kostbare tæpper, blomster og levende lys, og gulvet som befandt sig lige over selve graven, var dækket af en stor glat marmorplade.

Kirken er iøvrigt afstivet med stilladser og bjælker efter et jordskælv, men end ikke det formåede at ødelægge det indtryk af storslåethed og fred, der var over hele sceneriet. Nøglen til kirken har siden år 1047 været i een og samme families varetægt og overdrages under højtidelige former fra fader til søn.

Da vi forlod kirken, tog vi direkte til vort hotel, hvor vi sagde farvel til feltpræsten, og hvorfra vi efter et kort hvil startede for at tage tilbage til lejren.

Og således sluttede den uforglemmeligste og bedste udflugt, jeg til dato har haft.

Erling Hansen, ASAS reklameafdeling.

Hvad ønsker De Dem til

JUL

I anledning af X-mas ringede vi for nogen tid siden rundt til en række medarbejdere og bad om tilladelse til at publicere deres ønskesedler her i bladet. Den eneste betingelse var, at listen foruden personlige ønsker også skulle indeholde et ønske i al almindelighed. Alle stillede sig velvillige, og et par dage efter tårnede der sig dynger af papir op på vort bord. Det havde vi slet ikke ventet. Vi troede tværtimod, at de såkaldte dårlige tider havde gjort folk beskedne og tilbageholdende. — Imidlertid tog vi en rask beslutning, fik fat i en saks og begyndte at klippe. Hvad der blev til overs bringer vi her.

Lizzi Kilsgård, FINAX

Jeg ønsker mig et automobil eller også, at sporgvognen kørte ud til Strandlodsvej 2 A.

Dernæst at kunderne var lidt villigere til at betale deres afdrag, så jeg kunne undgå alle truselsbreve.

Ja, så kunne jeg ellers ønske mig:

- 1 armbåndsur
- 1 sæt silkeundertøj (luksus)
- 1 ny ketcher (i stedet for den hr. Thor-sing knaldede i hovedet på hr. Eggert Andersen).
- 1 par nylon strømper

og meget mere, men jeg er dog ikke større egoist, end at jeg ville ønske alle mine kolleger en rigtig glædelig jul, uanset om mine ønsker bliver opfyldt.

J. Skelbæk, ASAS

Et sommerhus ved idyllisk sø i Nordsjælland — langt fra verdens tant og fjas.

Invitation til safari i Afrika.

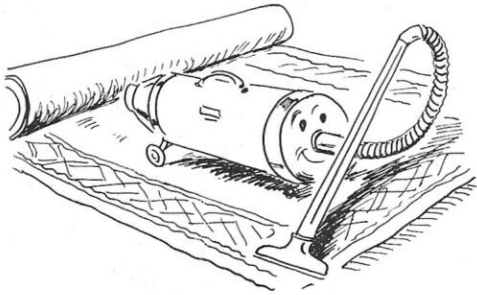

Dollargrin til at besøge kunder i.
Liebhavere til opvaskemaskiner og vaudkøgere.

Tove Øster, telefonbordet,

PHILIPS

- Et gulvtæppe.
- En støvsuger.
- En hurtigkøger.
- En pudderdåse.
- En cykelkurv.
- En cotton-coat.
- En kokosmätte.

Et spejl til badeværelset.
5 cm længere arme.

Samt at mine kolleger ved omstillingsbordet aldrig mere vil blive syge samtidig. Sluttelig ser jeg gerne, at der bliver oprettet flere og bedre fritidshjem.

Børge Jørgensen, ASAS LK.

har konfereret med sit bedre jeg og bagefter skrevet samtalen ned. — Her er den.

— Hvad ønsker du dig i julegave?

— Jah! Jeg plejer at klassificere mine ønsker efter devisen, hvad vedkommende har råd til. Det kan jo ikke nytte, man ønsker en cykel eller en radio af sin lillesøster, når hun kun har råd til barberblade eller lommeørklæder. Det ville jo sære hende.

— Men altså nu er spørgsmålet i hvilken gruppe, skal jeg placere dig.

— Jeg har endnu aldrig fundet nogen til den dyre gruppe så hvorfor ikke?

— Nu smigrer du.

— Jeg ønsker mig en guitar, men det skal være en amerikansk "Gibson" model.

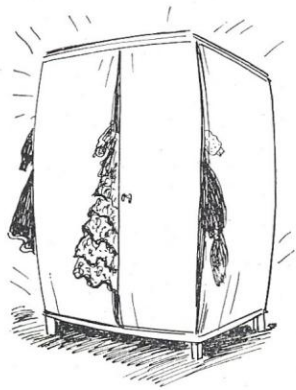
— Jamen, vi har jo ingen hård valuta.

- Det var kedeligt. Men en PhiliShave da.
- Ja, det går sikkert bedre.
- Og et par norske ski.
- Hvad vil du bruge dem til?
- Til at prale med — kan man bruge dem til andet her i Danmark?
- Har du ikke et juleønske for koncerten?
- Jo, at radioen snart vil indføre dobbeltprogram.
- Hvad skal det smage af?
- Det er da ligetil, børnene vil høre det ene program og forældrene det andet, og hvad bliver resultatet? Hver sin radio.
- Glædelig jul.
- Tak i lige måde du gamle. —

Tove Petersen, ASAS

Juleønsker — du milde! hvorfor netop vælge mig som offer, jeg som kunne fylde hele PAPæskan med ønsker, men jeg skal indskrænke mig betydeligt. — hvad mener De om at få sit værelse møbleret fra A-Z med nye hyggelige møbler — inkl. en „Philetta“ selvfølgelig — eller nu hvor forretningerne bugner af tøj så se sit garderobe-

skab være ved at sprænges. Desuden vil jeg inderligt ønske, at vinduerne her ude i påkøbt blev tættet, så man ikke en dag vandrer hjem med gigt i nakken.

God jul!

Ole, postafdelingen, PHILIPS

En PhiliShave til mit stride skæg.

Og at få uniform med radio i kasketten.

At honningkagerne i kantinen må blive 5 øre billigere.

At reklamen ikke kommer med for mange udsendelser.

Og en bedre forbindelse fra Valby til Amager, for til vinter, når driverne bliver for høje, er det ikke godt at cykle.

Og så ønsker jeg PHILIPS en god fremgang i det nye år.

L. Wium, POPE

De spørger om mine juleønsker. — Ja, hvis De var en ægte julemand, ville jeg kun have et:

at jeg måtte blive millionær inden jeg bliver 40, så kunne jeg trække mig tilbage og bo på en gård, gå lidt på jagt og fiskeri, læse meget og skrive lidt, samt høre musik af min righoldige pladesamling.

Men lad os hellere blive ved jorden, nej vent, en ting endnu inden jeg bliver pro-

saisk — jeg ønsker mig en Helikopter, så kunne jeg komme herud fra Brønshøj på 10 minutter og lande på taget. —

Tilbage til virkeligheden ønsker jeg mig: 1 pakke "Old English"

B.B.B. pipe til tobakken
en hvid jul med skiføre

1 khakiskjorte (til at have på på skitur)
Et godt modtagerprogram til næste år
Og endelig et ønske for helheden:
Fred og arbejdsro med deraf flydende muligheder for større produktion og salg, — samt med tiden mulighed for at udnytte de tekniske fremskridt til at forbedre levestandarden.

Frk. Betzy Riisbro, fabriken lab

Af mine personlige ønsker er det største: En lille vogn. Det må gerne være den mindste Fiat.

En nertzpels
Et elektrisk komfur
En lænestol
Lækkert undertøj

3 par natursilkestrømper
Smykker, f. eks. et perlecollier med 3 rækker

Lidt kosmetik
Gode bøger
Grammofonplader med klassisk musik.

Mit inderste ønske for os alle, ja for hele menneskeheden, er: Fred og bedre indbyrdes forståelse.

Jørgen Andersen, Service

De opnåelige ønsker
1 frakke
1 par skjorter
1 Philishave
1 anden lejlighed (har kun 1½ værelse)
Et foreløbigt uopnåeligt:
Eget hus.

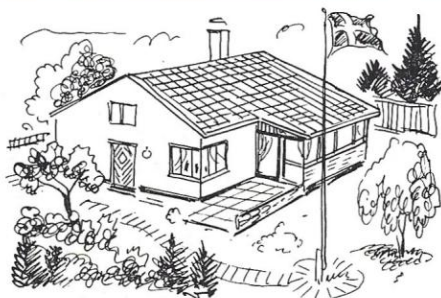
Jeg har ingen ønsker i „al almindelighed“, da jeg synes spørgsmålet er fjollet. Det er jo at plagiere aktuelt kvarter, hvor speakeren altid slutter med at sige: Og

(Fortsættes næste side, nederst)

Stougaard, C., f. 22. 9. 1915. Leder af speditionsafdelingen. Det er en skam, at Familie Journalens i sin tid så berømte tegneserie „Den lyttige fætter“ ikke mere eksisterer, for så kunne vi ved en henvisning til seri-

ens hovedfigur, der tog alle livets tilskikkelser med en knusende ro og samtidig havde en udpræget sans for komiske knald-

hvad ønsker De så af fremtiden? hvorefter den adspurgte i blomstrende vendinger blotter sit uselviske indre.

Paul Schröder

På PAPs bestyrelses vegne ønsker jeg alle medlemmerne en glædelig jul og et godt nytår og håber, at vi i året, der kommer, kan få de planer, vi har arbejdet med, ført ud i praksis.

Mit private juleønske er (i håb om at O. Roos læser dette) et par muffediser.

effekter, have tilfredsstillet både læsernes nysgerrighed og Stougaards ønske om ikke at blive dissekeret her i bladet. Imidlertid bør vi dør om dør med Stougaard, og da vi elsker fred og fordragelighed, vil vi føje ham i stedet for læserne og kun oplyse, at han ansattes hos PHILIPS 1. 4. 1938, og at han blev leder af speditionsafdelingen 1. 12. 1945. . . . . Lokal 365.

Bonde, Ellen, ASAS, se PAP-æskan nr. 2, jan. 1948.

Jørgensen, Inga, frk. f. 31. 3. Teknisk afdeling, ASAS. Realeksamen. Derefter elev i et boligelskab. Senere ansat i forskellige firmaer som tysk korrespondent. Kom 1. 4. 1939 til ASAS. Her virkede frk. Jørgensen som korrespondent, indtil hun i 1946 holdt indtog i teknisk afdeling, hvor hun takket være sin snævre venlige bestemthed, der er parret med en udpræget hver-ting-på-sin-plads-sans, er blevet døbt „overingeniør Jørgensen“. Overingeniøren, der fornylig har taget engelsk korrespondenteksamen, bevæger sig hjemmefant i de fleste hovedstæder på kontinentet og er iøvrigt så fuld af muntre indfald, at hun slet ikke kan rubriceres, hvad øvrige interesser angår. . . . . Lokal 455.

Schröder, Brita, f. 8. 7. Sekretær for direktør N. B. Sommerfeldt. Uddannet hos Gylendal og blev 1. 5. 1939 engageret som engelsk korrespondent i PHILIPS radioafdeling. Næde dog aldrig længere end til sekretariatet, hvor hun straks blev sat ud på det, hun selv kalder „det store dybe vand“, nemlig PHILIPS lønningsbøger, som sorterede under frk. Thomsen. — Da frk. Thomsen forlod firmaet blev hr. Bjørn leder af personale-

kontoret, hvor frk. Schrøder flyttede ind, men hun beholdt lønningsbogholderiet, som hun havde lige til den 1. april 1948, da hun blev sekretær for direktør Sommerfeldt. Det var frk. Schrøder som i sin tid fremsatte forslaget om at oprette „PHILIPS Friendship Association“. En ide, som på grund af manglende interesse desværre aldrig blev ført ud i livet. Frk. Schrøder's hobbies er: film og musik, og hun har en særlig faible for New Orleans-grammofonplader. . . . . Lokal 301.

Olsen, J. P. W., f. 6. 9. 1916. Serviceinspektør. Hvis N.N.'s radio i X-købing går i stykker, og den lokale PHILIPS serviceforhandler ikke kan lave den, ringer han blot til PHILIPS serviceafdeling og spørger, om Olsen vil kigge ind. Serviceafdelingen lover at ordne sagen, kontakter Olsen, der de 8 måneder af året rejser rundt i det ganske land og snakker drivhuse, svæveflyvning, filateli, moderne fransk malerkunst, hønseavl og teknik med de 600 serviceforhandlere, der har forbindelse med PHILIPS og beder ham om at tage til X-købing. Det gør Olsen, hvad enten han må benytte flyvemaskine, ski, lyntog eller undervandsbåd, og snart kan NN igen fryde sig over, at modtageren rent teknisk er i orden. For kvaliteten af udsendelserne, har Olsen, som han selv siger, gudskelov ikke noget at gøre med. Når Olsen er hjemme i afdelingen laver han servicediagrammer over modtagere, shavere, pladeskiftere samt udarbejder rapporter, der fortæller om de servicestationer for shavere, modtagere o.s.v., han har oprettet på sin sidste tur. Olsen har været ansat i Service fra 1. 4. 1938 og har som den første i afdelingen bygget en fjernsynsmodtager. Privat imiterer han uden hjælp af instrumenter og med legende lethed Spike Jones and his city slickers. . . . . Lokal 385. Privat . . . . . Hvidovre 2001.

Aagaard, Leif, ASAS, se PAP-æskens nr. 1, jan. 1948.

Aarup, H. C., ASAS, se PAP-æskens nr. 1, jan. 1948.

Busch, Harald, fabriken, se PAP-æskens nr. 2, febr. 1948.

Martinsen, J. f. 1. 10. 1918. Fuldmægtig, ASAS. Martinsen er et typisk bevis på, at man udmærket godt kan begå sig uden at råbe op og uden at benytte sig af mere eller mindre spidse albuer, og når man har talt med ham, siger man til sig selv: Gid han må danne skole. Martinsen er uddannet i en kolonial og grossvirksomhed og begyndte i ASAS fakturaafdeling 1. 8. 1938. Derfra kom han via kreditorbogholderiet til maskinbogholderiet og endte sluttelig i debitorbogholderiet. Han er inkarneret ungkarl og interesserer sig fortrinsvis for klassisk musik og langfarter. . . . . Lokal 431.

Halger, Erling, f. 29. 2. 1912. Repræsentant ASAS. Halger er udlært i Berlin i en elektromedicinsk virksomhed og har senere rejst for dette firma i forskellige egne af Tyskland. I slutningen af 1932 kom han tilbage til Danmark ganske vist for at holde juleferie, men af en eller anden grund rejste han aldrig tilbage og begyndte i stedet for hos Simonsen & Weel som ekspedient og tekniker. Senere gik han over i cykelbranchen og 1. 7. 1939 fik han jobbet som repræsentant hos ASAS med Sjælland som distrikt. Her sælger han modtagere, rør og barbermaskiner. Når man præsenteres for Halger, tror man, at han er diplomat eller i hvert fald skuespiller. Han bærer sit tøj med den skødesløse elegance, der er typisk for verdensmanden og knipser nu og da med en elegant håndbevægelse et imaginært fnug væk fra det velpressede jakkeærme. Denne uventede ulastelighed dækker over et efter sigende lige så pletfrit indre. At manden er behagelig, er hævet over enhver tvivl, og da han desuden er forsynet med det, man i daglig tale kalder et godt snakketøj samt et udpræget selskabeligt talent, har han faktisk alle de egenskaber, man forventer hos „den fødte sælger“. Telefon . . . . . Frederiksdal 6840.

Damsbo, Sv. Aa. ASAS, se PAP-æskens nr. 4, april 1948.

— Endelig må et personaleblad efter min opfattelse ikke indeholde „klip“ fra andre blade, medmindre disse klip direkte angår firmaet, dets varer eller interesse-område.

At fylde huller, for ikke at sige hele sider med citater fra Kinsey-rapporten, af Sokrates, Den Gyldenblonde, Strindberg, Stafford Cripps, Storm P., Ekstra-bladet, ja selv af Steincke er spild af læsernes tid og virksomhedens penge. At redaktøren måske synes, at det er kønt sagt, at „en mands succes beror på, om han kan tjene flere penge, end hans kone kan bruge“ er ikke nok til, at den sublime tanke skal ind i personalebladet, medmindre redaktøren klart som overskrift skriver „Fyld“, og herigennem meddeler alvorlige læsere, at dette intet har med virksomheden at gøre, men er puttet i bladet, fordi redaktøren ikke vidste bedre at fortælle. Læsere, der blot vil underholdes, har andre og rigere muligheder for at finde denne underholdning.

Uddrag af en artikel om personaleblade offentliggjort i „Erhvervsliv“ og skrevet af produktionsleder E. Presskorn, der er medredaktør af Politikens personaleblad og medlem af personalebladsforeningens bestyrelse.

PAPæskens redaktion synes, det er hårde ord, at kalde det stof, der ikke direkte angår den pågældende virksomhed for fyld. Ja, vi vil til og med vove at påstå, at det stof, der tages ude fra — under forudsætning af, at det er underholdende og af almen interesse — har en mission. Næmlig at henlede opmærksomheden på, at der også kan ske ting af interesse i den verden, der

er uden for Verona, og herigennem modvirke, at man tager sig selv og de lokale problemer alt for højtideligt. Lykkes det samtidig at sætte læsernes smilehuller i funktion, synes vi ikke, det gør så meget, at det pågældende stof ikke hidrører fra redaktionens egen „åndsproduktion“. Vi tror nemlig, at humor har samme værdi, hvad enten den er lokal eller universel.

Disse to synspunkter tør jo nok siges at være lidt forskellige, men da det, så vidt vi kan se, mere er et spørgsmål om, hvad læserne mener, end hvad redaktør Presskorn og vi anser for rigtigt, vil vi meget gerne høre Deres opfattelse. Send os et par ord eller ring på lokal 377. På forhånd tak!

Mens porten er lukket

Her har De portner Roland Nielsen — manden der våger over Industrigården, når vi sover.

Sporten

Håndbold

Håndboldudvalget har i den sidste tid ført nogle forhandlinger med PHILIPS-KAMRATERNA i Sverige med henblik på et samarbejde indenfor håndbold. Der er nu fra PHILIPS-KAMRATERNA givet tilsagn om at deltage i en turnering, som første gang vil blive afholdt i København antagelig i april måned 1950. Mulighederne for genvisit i Malmø undersøges i øjeblikket. Så snart der foreligger nyt i sagen, skal vi vende tilbage hertil.

Håndboldspillerne opfordres til i tiden inden dysten med Sverige at deltage flittigt i træningen i Sundbyhallen om lørdagen.

Vi bringer turneringsskemaet for resten af sæsonen:

Søndag den 29. 1. 1950 Idrætshallen.

Kl. 20²³ PAP. 2 — DV

Søndag den 12. 2. 1950 Idrætshallen.

Kl. 21⁰⁹ HIF. 2 — PAP. 1

Søndag den 19. 2. 1950 Idrætshallen

Kl. 20⁴⁶ PAP. 2 — DDSF. 3

Søndag den 19. 3. 1950 Idrætshallen

Kl. 20²³ FONA — PAP. 1

Tirsdag den 2. 5. 1950 Idrætshallen

Kl. 19⁰⁹ PAP. 2 — TIF. 2

Kl. 21⁰⁴ PAP. 1 — HI

Stillingen i turneringen pr. 18. 11. 1949:

C. Rækken:

1. TI	4	point
2. PAP. 1	4	"
3. FONA	3	"
4. HI	2	"
5. AUB. 2	2	"
6. ØKB. 3	1	"
7. HIF. 2	0	"
8. TIF	0	"

D. Rækken.

1. FLS. 2	4	point
2. DV	4	"
3. PAP. 2	4	"
4. HPI. 2	2	"
5. DDRFB. 2	0	"
6. DDSF. 3	0	"
7. TIF. 2	0	"

4. 12. 49: TI — PAP: 6—8.

Kampen mod TI, som var imødeset med bange anelser, endte med en sejr til PAP. Dermed har vi vundet over et af rækkens stærkeste hold.

Skal man fremhæve noget fra kampen, må det blive det stærke forsvarsspil med fin opdækning også af angrebsspillerne. Kan dette spil gennemføres i de resterende kampe, skulle der være gode udsigter til en fin placering i C-rækken.

Målscorere: Otto Andersen 4, Fagerstrøm 3 og Helstrand 1.

Bordtennis, billard, skak og kortspil

Bestyrelsen for personaleforeningen har nu modtaget tilmeldelserne og det viser sig at der er størst interesse for bordtennis, derefter billard, kortspil og skak. Til bordtennis har meldt sig ca. 50 medlemmer, billard ca. 20, skak 11 og kortspil 15. PAP har allerede anskaffet 2 skakspil og vi regner med at kunne starte med bordtennis og evt. billard i begyndelsen af det nye år. Entusiastterne kan begynde at glæde sig.

Skandinavisk fodboldturnering:

Frå Philips Sportsforening Oslo, modtog vi f. m. et brev hvori man beder os gå ind for at afholde den Skandinaviske fodboldturnering hvert andet år i stedet for hvert år, idet man ikke kan disponere over en så stor andel af foreningens budget til fodboldgruppen.

På et bestyrelsesmøde besluttede vi at stille os på linie med nordmændene idet vi ligesom de er interesseret i videreførelse af den skandinaviske turnering.

Glædelig Jul

ønskes af PAPs bestyrelse og PAP-æskens redaktion

Ansvarsh. redaktør: Paul V. Schrøder. I redaktionen: J. Holm, B. Jønsson, Rud Jeppesen.

Som det fremgår af rubriken „Personale-nyt“ på side 2 er der pr. 1. januar 1950 sket forskellige udnævnelser.

Sætter-nissen har åbenbart været af den opfattelse, at direktionen har været for flot med udnævnelserne i år. I hvert fald har den lille fjantede fyr på rævelumsk måde formået at fjerne en udnævnelse fra listen.

Afdelingschef Alvar Fischer er — også pr. 1. januar 1950 — udnævnt til salgschef for rør- og komponentafdelingen.

Den brødebetyngede sætter-nisse har fået en gang ekstra kanel, men får til gengæld ingen sukker til bille-grøden.

Red.